

MAGISCHE MIX FLAMENCO EN JAZZ DOOR DORANTES

Door Rik van Boeckel op 16 november 2017

In café Belcampo in Amsterdam bracht de uit Sevilla afkomstige flamencopianist Dorantes composities van zijn nieuwe album *El tiempo por testigo* (de tijd als getuige) ten gehore. Dorantes koos 20 jaar geleden voor de piano in plaats van de gitaar. Hij is vervolgens geheel zijn eigen weg gegaan, heeft flamenco gemixt met jazz, Turkse muziek en andere stijlen. Ook hoor je klassieke invloeden in zijn muziek: van Strawinsky tot Bartók.

Dorantes is de neef van de beroemde flamencozanger El Lebrijano. Zijn nieuwe album is een retrospectief van zijn 20-jarige muziekcarrière. Live in Belcampo was bassist Francis Posé er niet bij maar wel drummer/percussionist Javi Ruibal die Dorantes' onovertroffen pianospel subliem accentueerde. Dorantes' spel was zeer dynamisch, van afwisselend relaxed tot zeer ritmisch en soms ook vol drama. In bepaalde stukken klonken ook invloeden uit de latin jazz en Cubaanse ritmiek door. Niet verwonderlijk aangezien Ruibal op Cuba heeft gewoond en gestudeerd. Flamencostijlen waren niet altijd te herkennen, vaak was het flink jazzy maar stijlen als bulería, tangos en tanguillo waren zeker wel te horen.

Nog voordat Dorantes en Ruibal het podium betraden, werd een in opdracht van de provincie Sevilla gemaakte videoclip getoond van het nummer *Orobroy*. Hierin was Dorantes al spelend achter de piano te zien op verschillende mooie locaties in de provincie; en met het kinderkoor Coro Fundación Meridianos dat kinderen uit de Sevillaanse achterstandswijk Poligono Sur de kans geeft hun muzikale talenten te ontwikkelen. Een mooie opmaat naar de eerste compositie *Danza de las Sombras* waarin Dorantes' lyrische pianospel meteen goed tot zijn recht kwam. Lyrisch in de zin dat Dorantes in elk stuk een verhaal met een eigen sfeer lijkt te vertellen. Ook bespeelde hij de pianosnaren, iets wat hij vaker zou doen net als 't trommelen op de bovenkant van de piano, in samenspraak met Ruibal.

In het sfeervolle *Caravana de los Zincalis* accentueerde Ruibal zonder te overheersen Dorantes' dramatische klanken die eindigden in een passage waarin ik associaties kreeg met Erik Satie. Het meeslepende *Sin muros ni candados* begon met een zeer dynamisch intro. Hier gaf Dorantes ruimte aan Ruibal voor een fraaie solo. *Batir de alas* werd gekenmerkt door een melancholieke stemming, *Barejones* aanvankelijk door staccato gespeelde noten om uit te monden

in zeer snelle stukken met een latin jazz-achtige sfeer waarin zelfs het Cubaanse clave patroon weerklonk in Ruibal's ritmiek.

In volgende composities bracht Dorantes een muzikale ode aan zijn stad Sevilla en aan de Guadalquivir die door Sevilla stroomt. De rivier begint als een klein stroompje in de stad Jaen en mondt als een grote stroom uit in de zee bij Sanlucar. En dat liet Dorantes via de langzaam aanzwellende stroom van klanken horen in zijn spel. Hij weet daarin te bewegen van bijna verstild en ingetogen naar zeer ritmisch en expressief. Op weergaloze wijze verbond hij zo flamenco met jazz. Dorantes zal zeker niet misstaan in een van de kleinere zalen van North Sea Jazz. Want daar hoort hij thuis met zijn magische mix van flamenco en jazz!

Dorantes is 19 november vanaf 10.30 te zien in het VPRO-programma Vrije Geluiden.